

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ) (23/3/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (30)
«και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης» - Η Δευτέρα παρουσία

Στις έσχατες ημέρες της ανθρώπινης ιστορίας, αγαπητοί μου αδελφοί, μάς μεταφέρει το Σύμβολο της Πίστεως, μετά την ομολογία περί της Αναλήψεως του Θεανθρώπου. Ο λόγος, πλέον, περνά στην Δευτέρα και ένδοξη Παρουσία του Χριστού¹, για την οποία ο Ίδιος μίλησε στους ανθρώπους, είτε μέσα από τις Παραβολές Του (Παραβολή του Καλού Σαμαρείτου², Παραβολή των ταλάντων³, Παραβολή των δέκα παρθένων⁴), είτε κυριολεκτικώς. Στη δεύτερη περίπτωση ο Κύριος περιγράφει σαφώς την επάνοδό Του, μετά δόξης και δυνάμεως, με τη συνοδεία πλήθους Αγγελικών ταγμάτων⁵, η οποία αντιδιαστέλλεται με την πρώτη εμφάνισή Του, «όταν μεν εκ Παρθένου σαρκωθείς ήλθεν εις τον κόσμον, ήλθε και εφάνη με υπερβολικήν πτωχείαν και ταπεινότητα...»⁶

Η στιγμή της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου μας λέγεται στη γλώσσα της Θεολογίας, «Ημέρα Κυρίου», γεγονός που θαυμάσια εξηγεί ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος: λέγεται Ημέρα Κυρίου «διατί ο Δεσπότης και Θεός των απάντων, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, πρόκειται να λάμψει τότε με την λάμπην της Θεότητός του και ο αισθητός ούτος ήλιος πρόκειται να σκεπασθεί από την λαμπρότητα του Δεσπότη και να μη φαίνεται τελείως και τα άστρα πρόκειται να σβηστούν και όλα τα ορατά να τυλιχτούν, όπως το βιβλίο, δηλ. να αποχωρήσουν και να δώσουν τόπον εις τον Ποιητήν τους και να είναι μόνος εκείνος και ημέρα, ταυτόχρονα και Θεός· και εκείνος που τώρα σε όλους είναι αόρατος και όπου κατοικεί φως απρόσιτον, τότε πρόκειται να φανερωθεί σε όλους, ό,τι λογής είναι κατά την δόξαν και να πληρώσει να πάντα από το ιδικόν του φως και να γίνει εις τους Αγίους του ημέρα ανέσπερος, ατελεύτητος, γεμάτη από χαράν παντοτινήν. Και εις τους αμαρτωλούς και αμελείς πρόκειται να γίνει τελείως απρόσιτος και αθέατος, διατί, όταν ήσαν εις την παρούσαν ζωήν, δεν επιμελήθησαν να καθαρισθούν διά να ιδούν το φως της δόξης αυτού και να απολαύσουν όλον αυτόν μέσα τους...»⁷

Αλλ' ενώ η Γραφή, οι Πατέρες της Εκκλησίας, όσο και η σχετική Υμνολογία περιγράφουν το πώς θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία του

¹ Πράξ. 1,11 Δαν. 7,9-15

² Λουκ. 10,25-37

³ Ματθ. 25,14-30

⁴ Ματθ. 25,1-13

⁵ Ματθ. 16,27 και 25,31 Μάρκ. 13,26

⁶ Άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης, «Τα Άπαντα», τόμος 2^{ος}, σελ. 140

⁷ «Τα ευρισκόμενα», σελ. 287

Χριστού, καμία αναφορά δεν κάνουν στο πότε θα συμβεί το ακροτελεύτιο αυτό γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας. Πρόκειται για ένα ερώτημα που απασχόλησε διαχρονικά την ανθρώπινη σκέψη και οδήγησε πολλούς ανθρώπους στην πλάνη, αφού τόλμησαν να προσδιορίσουν το γεγονός, παρά το ότι ο Ίδιος ο Κύριος ξεκαθάρισε ότι τον χρόνο γνωρίζει μόνο ο ουράνιος Πατέρας: *Βλέπετε μη τις υμάς πλανήση. Πολλοί γαρ ελεύσονται επί τω ονόματί μου λέγοντες, εγώ ειμί ο Χριστός, και πολλούς πλανήσουσι...και πολλοί ψευδοπροφήται εγερθήσονται και πλανήσουσι πολλούς...Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς οίδεν, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ει μη ο Πατήρ μου μόνος.*⁸ Οι λόγοι αυτοί του Ιησού απέτρεψαν τους Πατέρες της Εκκλησίας από του να προχωρήσουν σε χρονολογικό προσδιορισμό του τέλους της ιστορίας ή σε ερμηνεία του Ιερού Κειμένου του εσχατολογικού βιβλίου της Αποκαλύψεως, ακριβώς γιατί πρόκειται για βιβλίο με προφητικό περιεχόμενο, δύσκολα προσεγγίσιμο, μπροστά στο οποίο η βούληση του Θεού τοποθέτησε σαφές πέπλο μυστηρίου.

Έτσι αποκαλύπτονται οι προκλητικές απάτες των ποικίλων αιρετικών, κυρίως των Χιλιαστών, οι οποίοι, προκειμένου να ποδηγετήσουν τις συνειδήσεις των θυμάτων τους, δε δίστασαν να προβάλουν συγκεκριμένες χρονολογίες⁹ για το τέλος του κόσμου, με προφανείς σκοπούς, αλλά και ανόητες δικαιολογίες, κάθε φορά που οι «προφητείες» τους αποδεικνύονταν απάτη.

Εμάς, ως Χριστιανοί, αγαπητοί μου, η αναμονή της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου πρέπει να μάς γεμίζει χαρά, ενόψει της τελικής ενώσεως μαζί Του και της αιωνιότητας της Βασιλείας Του, που θα ανοιχτεί μπροστά μας. Γι' αυτή την ώρα ζούμε, η οποία θα ξεκινήσει την στιγμή του θανάτου μας, της εξόδου μας δηλ. από την γήινη πραγματικότητα και της εισόδου μας στην προοπτική της αθανασίας. Δε χρειάζεται να ταλαιπωρούμε τη σκέψη μας με ανούσιους και ατελέσφορους χρονικούς προσδιορισμούς, που απομακρύνουν τον νου μας από την ανάγκη της διαρκούς προετοιμασίας, προκειμένου να βρεθούμε, κατά το δυνατόν έτοιμοι, συμφιλιωμένοι με το Θεό και τους ανθρώπους, ενώπιον του Κυρίου εν ημέρα κρίσεως. Γιατί αυτό ακριβώς θα συμβεί κατά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου · η τελική κρίση ζώντων και κεκοιμημένων, για την οποία θα μιλήσουμε αναλυτικά στη συνέχεια. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

⁸ Ματθ. 24, 4-5,11,36

⁹ Για τις Χιλιαστικές πλάνες περί της Δευτέρας Παρουσίας βλ. «Ο καιρός εστίν εγγύς», σελ.277, «Χαραυγή της χιλιετηρίδος», σελ. 114, «Σκοπιά», 1/1/1915, «Το τετελεσμένον μυστήριο», σελ.464 κ.λπ.